

INHOUD

AAN DE LEZER	7
---------------------	---

WAT LIEFDE IN ONZE WERELD BETEKENT	9
---	---

Zürich, 17 december 1912

Moet je de Christusimpuls kennen opdat zijn kracht in je ziel afdaalt? De met de leeftijd toenemende, onegoïstische liefde voor de levenswijsheid. Levenswijsheid als kiem voor het volgende aardeleven; de interpretatie van deze kiem als goddelijke vonk in de mystiek. Karma en liefde: voor liefdedaden geen beloning in het volgende leven; ‘schadeloosstelling’ voor reeds verbruikte goederen. De liefde als morele zon van de wereld. Interesse in al wat is als menselijke plicht. Liefde als het scheppende in de wereld. Bij macht en wijsheid kun je spreken van grootte en toenemende reeks, bij liefde niet. God is niet de allerhoogste wijsheid en macht, maar de allerhoogste liefde; hij heeft wijsheid en macht gedeeld met respect. Lucifer en Ahriman. Het uitstromen van liefde in de mensheid: een afgesloten geheel; de mens kan deze slechts geleidelijk opnemen. De daad van Christus als tegenwicht tegen Lucifers daad. De samenhang van de met liefde verenigde wijsheid (filosofie) met de Christusimpuls. De rozenkruiserspreuken. Zelfvervolmaking en liefde. De liefde en de zin van het kwaad. De waarlijk vrije mens.

VAN EROTIK NAAR LIEFDE – eerste voordracht	27
---	----

Dornach, 15 september 1915

Hoe oud is de liefde? Venus en Amor. Het wezen van de psychoanalyse. Fritz Mauthner. De huidige mystiek. Nietzsches ‘erotiek’. Definitie van liefde bij Spinoza en bij Schopenhauer.

Mauthner. De sluier van het mystieke over het erotische leggen: onwaarachtigheid. Dingen bij de juiste naam noemen. Onbegrepen mystiek in de broeierige erotiek binnenbrengen. Het buitensluiten van de ene sekse bij een geesteswetenschappelijke vereniging. Geesteswetenschap in onze tijd onvoorwaardelijk voor beide seksen toegankelijk.

VAN EROTIEK NAAR LIEFDE – tweede voordracht	37
<i>Dornach, 16 september 1915</i>	
Het subjektieve element in de psychoanalyse. De wezens achter de verschijnselen. De kenniswereld voor de fysieke natuur op de verschillende toestanden van de aarde. De fysieke natuur van de mens beweegt zich langs een dalende lijn. Ontwikkelingsfase van het kind meer geestelijk, van de volwassene meer stoffelijk. Het afdalen van de orgaanstelsels: eerst het zintuigstelsel, dan het ademhalingsstelsel, ten slotte het orgaanstelsel dat de seksualiteit dient. Alle menselijke functies geestelijker dan het seksuele leven. De weerzinwekkende uitwassen van de psychoanalyse; de Oidipoes-sage. Seksualiteit in het kind nog niet aanwezig. De psychoanalyse als belediging voor de menselijke natuur. De taak van de geesteswetenschap.	
OVER SEKSUALITEIT EN LIEFDE – fragment	53
<i>Keulen, 8 mei 1912 (GA 143)</i>	
AANTEKENINGEN	55
RUDOLF STEINER OVER DE VERSLAGEN	59
VAN DE VOORDRACHTEN	